

ת"פ 8022/12/20 - מדינת ישראל נגד ינון הררי

בית משפט השלום בכפר סבא

7 אפריל 2022

ת"פ 8022-12-20 מדינת ישראל נ' הררי

לפני כבוד השופטת אילה אורן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ינון הררי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. כעולה מכתב האישום ובהרחבה בהכרעת הדין, הנאשם התקשר למזכירות בית הספר "הראשונים" בהוד השרון (להלן: "בית הספר") ואמר לסייעת הגב' אביזוהר (להלן: "הסייעת") שהוא **"יהרוג את המנהלת וישרוף את בית הספר"**. השיחה שערך הנאשם עם הסייעת נעשתה בהיותו נסער וכעוס בגין הטיפול הלא ראוי שסבר שבית הספר מעניק לבת הקטינה של זוגתו לשעבר (להלן "הקטינה"). אף שהסייעת ניסתה להרגיע את הנאשם, דיברה אל ליבו ואמרה לו כי היא מכירה אותו, חזר הנאשם על דברי האיום מספר פעמים, ועמד על כך שתעביר את דבריו למנהלת בית הספר, וכך עשתה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. במעמד הדיון מיום 22.2.2022 לאחר שהושמעה לצדדים הכרעת הדין ביקש ב"כ הנאשם עוה"ד צ'רלי סבג להורות על קבלת תסקיר מאת שירות מבחן כדי שיתן דעתו לעתירת הנאשם לבטל את הרשעתו בהיותו בן 62, אדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, ומשום שנטען שהרשעה תפגע בעיסוקו כנהג אוטובוס, ובדימויו העצמי כאדם שומר חוק.
4. עוד טען ב"כ הנאשם שלאור הצעת המאשימה טרם הגשת כתב האישום לסיים את התיק בהסדר מותנה אין היא יכולה להתנגד לבחינת אי ההרשעה באמצעות תסקיר. לצד זאת ציין ב"כ הנאשם מיוזמתו, כי הנאשם עומד על כפירתו.
5. ב"כ המאשימה עוה"ד רוני אלסטר, התנגדה לשליחת הנאשם לקבלת תסקיר כיוון שהוא לא לקח אחריות על מעשיו, ניהל הוכחות ואין הוא נכנס לחריג של ביטול הרשעה.
6. בהחלטה שניתנה בדיון דחיתי את בקשת ההגנה לתסקיר משלא נטל הנאשם אחריות למעשיו, לא הביע

חרטה ומשלא מדובר בזכות קנויה. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לטעון לעונש בו במקום, והשמיע טיעוניו.

7. ב"כ המאשימה עוה"ד רוני אלסטר עמדה על הרקע לביצוע העבירה והפגיעה בערכים המוגנים. לעניין העתירה לביטול ההרשעה נטען שהנאשם לא עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה בשל חומרת מעשהו, ובהעדר הוכחה לנזק קונקרטי משאין די בחשש ערטילאי לפגיעה בפרנסתו. בהקשר זה הפנתה ב"כ המאשימה לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, והגישה את רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (9.6.2014) שם הורשעו נאשמים באיומים כלפי מורה, ונגזרו עליהם 6 חודשי מאסר בפועל ו- 9 חודשי מאסר בפועל (בין היתר בהתחשב בעברם הפלילי).

8. לעניין מתחם העונש ההולם טענה ב"כ המאשימה שזה נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להשית על הנאשם מאסר על תנאי, התחייבות ופיצויים בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובהם גילו והיותו נעדר עבר פלילי.

9. ב"כ הנאשם עוה"ד צ'רלי סבג טען שהעבירה בה הורשע הנאשם היא ברף נמוך בנסיבותיה בשים לב שהאיומים הושמעו באוזני הסייעת שלא הייתה מושא האיום, בשיחה טלפונית, וממילא היא לא חשה מאוימת, וכך גם לא המנהלת. והדגיש את הרקע לאיומים, הטיפול הכושל של בית הספר בקטינה שלשיטת ההגנה הוכח, ומכאן נבע תסכולו של הנאשם ורצונו הכן לסייע לה בהיותה במצוקה מיידית.

10. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם בהיותו בן 62, נעדר כל עבר פלילי אשר התמודד במהלך חייו עם קשיים רבים מילדות.

11. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את הפגיעה הקונקרטית שתגרם לנאשם ככל שתיוותר ההרשעה על כנה בהיותו מאמן ג'ודו לנוער במתנ"ס, ונהג אוטובוס המשרת את הציבור. לפיכך נטען כי הנאשם עלול לאבד את מקום עבודתו ופרנסתו, בשים לב שבעת קבלתו לעבודה הוא נדרש להציג תעודת רישום פלילי נקי. עוד הפנה ב"כ הנאשם לתעודות ומכתבים חמים שנכתבו על הנאשם לאורך השנים, לרבות בהיותו נהג אוטובוס, והעזרה שהוא מעניק לקהילה.

12. הנאשם בדברו האחרון סיפר על ילדותו המורכבת בצל הורים שסבלו מהתמכרויות ואח שמנהל אורח חיים עברייני, בעוד שהוא למד בפנימייה צבאית ודאג לפרנסתו מגיל צעיר. עוד סיפר הנאשם על הקשר שלו עם הקטינה ואחיה חרף פרידתו מאמם, וכי הם בני משפחה עבורו והוא דואג להם. הנאשם חזר על גרסתו בנוגע לשיחה עם הסייעת ועל הקושי שחווה והפגיעה שחש מיחס בית הספר ומהמשטרה כלפיהם.

13. הנאשם הציג לבית המשפט מכתבים והודעות נוספות שקיבל ששיבחו אותו על פועלו בעבודתו כנהג אוטובוס שדואג לציבור נוסעיו עם אוכל ושתיה.

14. בהמשך ביקש ב"כ הנאשם לדחות את הדיון על מנת ליתן לנאשם הזדמנות להגיש ראיות מטעמו להוכחת נזק קונקרטי שייגרם לו כתוצאה מהותרת ההרשעה על כנה. ביום 24.3.2022 הגיש ב"כ הנאשם מכתב מאת

סמנכ"לית משאבי האנוש בחברת "מטרופולין" מיום 2.3.2022 (להלן: "מכתב מטרופולין") ממנו עלה שהנאשם זוכה להערכה רבה ממעסיקו, והוא נבחר כעובד מצטיין לשנת 2021. עוד נלמד מהמכתב כי הנאשם הוכשר לתפקיד נהג תחבורה ציבורית בהתאם לנוהלי משרד התחבורה הדורשים, בין היתר, הוכחת עבר נקי, וכי בעקבות הרשעתו "רשיונו עלול להישלל ולפגוע קשות במשלח ידו".

15. בתגובת המאשימה מיום 3.4.2022 למכתב מטרופולין נטען כי לא הוכח נזק קונקרטי היות שלמשרד התחבורה מסור שיקול דעת לבחינת חידוש רישיון הנהיגה, עם הגשת בקשה כזו.

אי הרשעה

16. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדין, ורק במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע, יוכל בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה בהתאם לסמכותו המעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.3.2020); ע"פ 4318/20 מדינת ישראל נ' חסן (18.4.2021)).

17. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בסיכויי השיקום של הנאשם.

18. תנאי הפגיעה "בסיכויי השיקום" פורש בפסיקה כ"פגיעה קשה וקונקרטית" בנאשם כתוצאה מההרשעה שהוכחה על סמך תשתית ראייתית ברורה (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 6429/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2018)). ועוד נקבע כי אין די בהוכחת אפשרות תאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי וקשה בשיקומו של הנאשם (רע"פ 9118/12 פרג'ין נ' מדינת ישראל (1.1.2013); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל (18.04.2018)).

19. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות בהלכת כתב לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, ודחה את הניסיונות לבטלה ולרככה (רע"פ 2327/19 אדוארדו נ' מדינת ישראל (19.5.2019); רע"פ 2937/20 וואלפא נ' מדינת ישראל (19.5.2020)). ועוד הבהירה הפסיקה שסוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, וממילא גם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.2019); רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.2021)).

20. ולענייננו, הצדק עם ב"כ הנאשם שעבירת האיומים במהותה מאפשרת בחינה של ביטול או הימנעות מהרשעה, אך זאת כשנסיבותיה מתאימות וכשעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים מתונה. ברקע לביצוע האיומים על ידי הנאשם עמד חששו הגדול למצבה של הקטינה ותסכולו הרב מהנהלת בית הספר, משהיה משוכנע שלא ניתן לה מענה ראוי (סוגיה שנדונה באופן צדדי והגם שמטבע הדברים לא הוכרעה, הובהר בהכרעת הדין כי לא נמצא לה תימוכין). מנגד, האיומים שהשמיע הנאשם בשיחת טלפון ולא פנים אל פנים, תוכנם - לשרוף את בית הספר ולהרוג את המנהלת - בוטה ומטריד. משנה חומרה יש בחזרתו של הנאשם על איומיו חרף ניסיונות הסייעת

להרגיעו, כמו גם בדרישתו ממנה למסור את דבר האיומים למנהלת בית הספר. ולא למיותר לציין, את חשיבותו של האינטרס הציבורי בהגנה על עובדי ציבור - סיעת בבית הספר ששמעה את האיומים, ומנהלת בית הספר שהייתה מושא האיומים (ע"פ 4565/13 **חאלד נ' מדינת ישראל** (4.11.2013); רע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (9.6.2014)).

21. זאת ועוד, הכחשתו הגורפת של הנאשם את אמירות האיומים שיוחסו לו גם לאחר הרשעתו - היא אומנם זכותו המלאה, אך משמעה כי הוא לא נוטל אחריות למעשיו וודאי שאינו מפנים את הפסול בהם, ובכך היא מקעקעת את עתירתו לביטול הרשעתו. או במילים אחרות, ביטול ההרשעה במצב שהלקח הפלילי לא נלמד יוביל לפגיעה מהותית בשיקול ענישה חשוב, שהוא הרתעת הנאשם מביצוע עבירות דומות. לפיכך, אני סבורה כי העבירה שביצע הנאשם בנסיבותיה, לצד הכחשתו אינם מצדקים את ביטול הרשעתו.

22. זאת ועוד, גם אם היה הנאשם צולח את התנאי הראשון בהלכת כתב, יש לבחון אם הוכח נזק קונקרטי הפוגע בשיקומו. טענת ב"כ הנאשם לפגיעה בדימוי העצמי של הנאשם, אף אם הוא עתיר זכויות ונאבק לשמור על אורח חיים נורמטיבי ומכובד, לא הוכרה כהוכחת נזק קונקרטי (רע"פ 9042/17 **היאם עאבד נ' מדינת ישראל** (27.12.2017)).

23. ובנוגע לטענה לנזק קונקרטי בשל החשש של הנאשם לאבד את מקום עבודתו, כאמור עולה ממכתב מטרופולין, כי רישיונו עלול להישלל מאחר שהוא קיבל את הכשרתו כנהג בתחבורה הציבורית כפוף להנחיות משרד התחבורה להצגת גיליון רישום פלילי נקי.

24. ואולם הפסיקה קבעה כי מקום שהרשעה אינה מובילה באופן "אוטומטי" לפיטוריו של נאשם, והיא מצויה בסמכות הרשות המנהלית יש להותיר את שיקול הדעת בידה, ואין בכך להביא לביטול ההרשעה (רע"פ 1240/19 **בר לוי נ' מדינת ישראל** (24.3.2019), רע"פ 1947/22 **קבהא נ' מדינת ישראל** (22.3.2022)). יפים לענייננו דבריו של כב' השופט קרא ברע"פ 3224/19 **אביב נ' מדינת ישראל** (28.5.2019) כדלקמן:

"לו תתקבל טענת המבקש כי כאשר לרשות מינהלית יש שיקול דעת האם להעניק רישיון, מתקיימת גם דרישת הנזק הקונקרטי כך שיש "לוותר" על ההרשעה (במידה שמתקיים גם התנאי בדבר חומרת העבירה), הדבר יאייץ את התכלית שבבסיס הוראות החוק המאפשרות לרשויות להחליט האם ראוי שהרשעה בפלילים תמנע מאותו אדם לעסוק בעיסוק או במשלח יד מסוימים".

25. ודוק, סמכותה של הרשות לבחון בקשה לחידוש רישיון או מתן תעודה לאחר הרשעה של נאשם בפלילים נקבעה בתקנה 15ב(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, שזה לשונה:

15ב. מקום שתקנה מתקנות אלה מתנה מתן תעודה מאת רשות שהוסמכה לכך (להלן בתקנה זו - הרשות) או חידושה, רשאית היא שלא לתת למבקש התעודה (להלן - המבקש), להתלוותה או שלא לחדשה אם -

(1) יש לגבי המבקש רישום במרשם הפלילי שלהרשעה, בעבירה שלדעת הרשות יש בה כדי למנוע מתן תעודה או חידושה, אלא אם כן חלפו שבע שנים מתום ריצוי

העונש על העבירה האמורה או מיום מתן גזר הדין - אם היה העונש מאסר על תנאי או פסילה על תנאי, או מיום תשלום הקנס אם היה העונש קנס; (הדגשה שלי, א.א.).

מכאן שעל הרשות להפעיל את שיקול דעתה אם לבטל או לחדש את רישיונו של הנאשם, בהתחשב בסוג העבירה בה הורשע ומהותה (עפ"ג (חי') 33805-09-20 **סועאד נ' מדינת ישראל** (24.12.2020)).

26. אם כן, הן מהוראות החוק והן ממכתב מטרופולין עולה כי לרשות שיקול דעת אם לשלול את רישיונו של הנאשם כנהג בתחבורה ציבורית, ומשמע שלא הוכח נזק קונקרטי. ואוסף כי חזקה על הרשות שתביא בחשבון בין שיקוליה את ההערכה הרבה לה זוכה הנאשם מחברת מטרופולין ולכך שהוכר כעובד מצטיין לשנת 2021.

27. בהתייחס לטענה כי הרשעת הנאשם תהא תוצאה בלתי צודקת מאחר שהוצע לו לסיים את ההליך הפלילי בהסדר מותנה, איני רואה עין בעין עם ההגנה. הנאשם דחה את ההצעה להסדר מותנה וכפר במיוחס לו, וממילא הודאה באשמה מהווה תנאי הכרחי להסדר מותנה. לפיכך הוגש נגדו כתב אישום כמצוות סעיף 67ז(א) לחוק העונשין. אלא מאי? הצעת המאשימה להסדר מותנה עם הנאשם אין בה כדי להקים לו זכות לביטול ההרשעה, לא כל שכן שעה שאשמתו הוכחה לאחר שמיעת הוכחות (עפ"ג (מרכז-לוד) 1843-05-16 **שמחון נ' מדינת ישראל** (8.11.2016); ת"פ (נתניה) 52382-11-20 **מדינת ישראל נ' סיטבון** (20.4.2021); ת"פ (כ"ס) 38635-10-19 **מדינת ישראל נ' נורית דיין** (20.6.2021) ע"פ 67368-08-21 **נורית דיין נ' מדינת ישראל**, טרם נדון). מכל מקום יובהר, ההוראות שקבע המחוקק בהליך הסדר מותנה שונות מהמבחנים של הימנעות מהרשעה, אף שקיים דמיון בין שני ההליכים היות שבמרכזם משקל רב לסיכויי שיקומו של נאשם.

גזירת העונש

28. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בה הורשע נאשם בנסיבותיה ומידת אשמו, לבין סוג העונש ומידתו. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, במלאכת גזרת הדין על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה, בהתחשב בחומרת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת, ולגזור את העונש בתוך המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, העיקריות בהן נוגעות לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

29. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בעבירת האיומים הם זכותה של המתלוננת לשלוות נפשה וביטחונה האישי (ראו רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96 (2006)).

30. הענישה הנוהגת בעבירות איומים רחבה והיא נעה ממאסר מותנה ועד ענישה מוחשית של מאסר לתקופות ממושכות. להלן אבחן את מדיניות הענישה הרלוונטית לענייננו, בשינויים המחויבים לקולה וחומרה:

א. רע"פ 4475/21 **ואשאחי נ' מדינת ישראל** (28.7.2021) נדון נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת איומים, בכך שהתקשר למשטרה ואיים בפני המוקדנית בפגיעה בחייו ובגופו של שוטר בתחנה. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל וגזר על

הנאשם מאסר על תנאי, בהתחשב בעברו הפלילי שאינו מכביד (רישום מבית המשפט לנוער שעמד להתישן); הבעת חרטה, ותסקיר חיובי מאת שירות המבחן שהמליץ על ביטול הרשעת הנאשם. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ב. רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.2013) נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בעבירת איומים כלפי שוטרים ולחובתו עבר פלילי שכלל ריצוי מאסרים. התקבל בעניינו תסקיר שירות מבחן שעמד על נסיבות חייו הקשות ונכונות הנאשם לעבור הליך טיפולי, לפיכך הומלץ על ענישה של מאסר מותנה. בית המשפט השלום בחדרה חרג מהמלצת שירות המבחן והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש ובקשה לרשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 1867/12 **גולן נ' מדינת ישראל** (7.3.2012) נדון עניינו של נאשם נעדר עבר פלילי שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, באיומים על אשתו לשעבר, כאשר תסקיר שירות המבחן לא המליץ על הליך טיפולי, לפיכך נגזר עונשו של חודש מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ד. רע"פ 2016/11 **קדוש נ' מדינת ישראל** (14.3.2011) נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות באיומים כלפי מתלוננת עמה היה לנאשם סכסוך כספי-משפטי, בכך שהגיע למשרדה ואיים עליה. לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות, נקבע כי התנהגותו הייתה בריונית ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור שהגיש על חומרת העונש נדחה מחמת אי התייצבות, וכן נדחתה בקשתו לרשות ערעור.

ה. עפ"ג (מרכז-לוד) 54311-02-15 **פישר נ' מדינת ישראל** (3.5.2015) נדון נאשם שהורשע לאחר שמיעת הוכחות באיומים על שכנתו בכך שאמר לה "הביטוח זה 4,000 ₪ אני אשבור לך את הרכב". בית משפט השלום בפתח תקווה קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד רכיבי כספיים של קנס ופיצויים, בהתחשב בעברו הפלילי שאמנם היה ישן ולא בעבירות אלימות אך היה מכביד ומנה 14 הרשעות קודמות כולל ריצוי מאסרים ממושכים והיותו עיוור שמצבו הידרדר לאחר ביצוע העבירה.

31. לאחר שבחנתי את העבירה בה הורשע הנאשם בנסיבותיה ומידת הפגיעה בה, בהתחשב בענישה הנוהגת אני קובעת, כי **מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

32. הנאשם כפר במיוחס לו וניהל משפט עד תום, וגם עתה הוא עומד בכפירתו ולא הביע חרטה על מעשיו. משכך, אין הוא זכאי להקלה המסורה למי שהודו במיוחס להם והביעו חרטה.

33. לקולה נתתי דעתי לגילו המבוגר של הנאשם, להעדף עבר פלילי מכל סוג, לעובדה כי הוא עובד עם בני נוער והציבור הרחב (כמאמן ג'ודו ונהג אוטובוס) וזוכה להערכה רבה. כן נתתי דעתי לכך שהנאשם מתייחס אל

הקטינה כאל בתו, הוא בקשר עמה ומסייע בגידולה. לא נעלמו מעיניי גם נסיבות חייו הקשות של הנאשם שמגיל צעיר נאלץ לדאוג לעצמו, וכי הוא התרחק מעולם הפשיעה והעבריינות, אף שזה היה קרוב לו מבית.

34. במכלול השיקולים לעיל, בחינת מעשיו של הנאשם כשניתן דגש רב לנסיבותיו האישיות הובילה אותי לאמץ את עמדת המאשימה, ולהשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם.

אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירות אלימות, לרבות איומים, למשך 3 שנים מהיום.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך 1,500 ₪, שישולם ב- 3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.2022. או 5 ימי מאסר תמורתו.

ג. הנאשם יתחייב לפניי להימנע מכל עבירת אלימות, לרבות איומים, במשך 3 שנים אחרת ישלם 2,000 ₪. לא יתחייב הנאשם ייאסר למשך 3 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

הנאשם: אני מבין את פרטי גזר הדין שבית המשפט הקריא לי.

אני מבין את ההתחייבות, לא עשיתי עבירת אלימות ולא אעשה ואני מתחייב על כך.

ניתן היום, ו' ניסן תשפ"ב, 07 אפריל 2022, במעמד הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, הנאשם וב"כ עו"ד צ'רלי סבג.